

ningspåtegning. Hvis lånet er sikret ved et ejerpantebrev eller et skadesløsbrev, er der ikke behov for tinglysning af et nyt pantebrev ved en låneomlægning, dog forudsat at pantebrevets tinglyste hovedstol ikke forhøjes. Derfor er der heller ikke behov for tinglysning af rykningspåtegning.

Efter forslaget til § 152 e, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed og § 33 c, stk. 6, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., er der forbud mod anvendelse af ejerpantebrev og skadesløsbrev til sikkerhed for lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer. Hvis et sådant lån ændres, vil det derfor oftest være nødvendigt at tinglyse ændringen. Dette er baggrunden for forslaget om, at rykningspåtegninger på efterstående pantebrev kan tinglyses afgiftsfrit, hvis den nye samlede hovedstol ikke overstiger den tidligere tinglyste hovedstol. Ellers vil afgiftsbetalingen i disse situationer afhænge af, om lånet er sikret ved ejerpantebrev/skadesløsbrev eller andre pantebrev. Det vil kunne give en afgiftsmæssig fordel for optagelse af udenlandske lån sikret ved ejerpantebrev.

Det foreslås i stk. 2, at der skal gives påtegning om, at tinglysning af rykningspåtegningen er omfattet af reglerne i stk. 1. Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler herom. Der henvises til bemærkningerne til § 5 a, stk. 7, sidste afsnit, om den nærmere forståelse af ordet »påtegning«.

Til § 11

Til nr. 1

Efter de gældende regler i kursgevinstloven skal selskaber som udgangspunkt medregne gevinst og tab på fordringer og gæld ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. lovens §§ 3 og 6.

Selskaber kan dog ikke fradrage kurstab på gæld, hvis gælden skal indfries til en forud fastsat overkurs i forhold til værdien på det oprindelige udstedelsestidspunkt. Dette gælder dog kun, hvis gældens pålydende rente på stiftelsestidspunktet opfylder mindsterentekravet og gælden er i danske kroner, jf. lovens § 7, stk. 2.

Formålet med bestemmelsen er, jf. bemærkningerne til § 7 i forslag til lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), fremsat den 13. marts 1997, (L 194, folketingsåret 1996-97), at modvirke den asymmetri, der opstår, hvis obligationsudstederen (debitor) kan fradrage kurstab på gæld, hvor den tilsvarende kursgevinst hos obligationskøberen (kreditor) er skattefri. Mindsterentereglen, jf. § 14, stk. 2, in-

debærer, at gevinster på obligationer i danske kroner, der opfylder mindsterentekravet, som udgangspunkt er skattefri for personer, der ikke er næringskattelig. Som konsekvens heraf har obligationsudstederen ikke fradragsret for kurstab på sådanne obligationer.

Efter de gældende regler i kursgevinstlovens § 9 skal realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark og aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, medregne gevinst og tab på fordringer og gæld ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter lovens almindelige regler, bortset fra § 7, stk. 2.

Undtagelsen fra kursgevinstlovens § 7, stk. 2, er, jf. bemærkningerne til § 9 i L 194, folketingsåret 1996-97, begrundet med, at realkreditinstitutterne uden undtagelsen vil blive udsat for en asymmetrisk beskatning, uanset at der er symmetri i betalingerne. At der er symmetri i betalingerne hænger sammen med, at de pågældende institutters udlånsvirksomhed er reguleret af eller de facto opfylder et såkaldt balanceprincip.

Den gældende adgang for realkreditinstitutterne til at fradrage kurstab på gæld i danske kroner omfatter institutternes gæld generelt, dvs. ikke kun gæld, der relaterer til udlånsvirksomheden, som f.eks. obligationer udstedt til finansiering af udlån, men også anden gæld, som f.eks. egne obligationer, der indgår i fondsbeholdningen, jf. bemærkningerne til L 194, folketingsåret 1996-97.

Med de foreslåede ændringer af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Særligt dækkede obligationer) indføres mulighed for at pengeinstitutter kan udstede særligt dækkede obligationer samtidig med, at realkreditinstitutter og skibsfinansieringsinstituttet kan fortsætte med at udstede særligt dækkede obligationer.

Det balanceprincip, der henvises til i bemærkningerne til de gældende regler, jf. ovenfor, blev moderniseret og opblødt i 2000, således at der ikke mere er fuldstændig symmetri i betalingerne. Tilsvarende skal symmetrien i betalingerne ikke nødvendigvis være til stede i det balanceprincip, der indføres i forbindelse med gennemførelsen af dette lovforslag. Balanceprincippet kan således ikke længere være afgørende for, om et selskab skal have fradrag for kurstab på gæld.

Af hensyn til muligheden for ligelig behandling og øget konkurrence mellem ydere af lån med sikkerhed i fast ejendom eller skibe og udstedere af obligationer med sikkerhed i fast ejendom eller skibe foreslås den gældende adgang for realkreditinstitutter til at fradrage kurstab ændret, jf. den under nr. 3 foreslåede æn-